

Sygn. akt IV U 237/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 listopada 2016 roku w Ś.

sprawy z odwołania **A. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.

z dnia 2 czerwca 2016r. znak: (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

I oddała odwołanie

II nie obciąża powódki kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powód A. S. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 2 czerwca 2016 roku, którą organ rentowy odmówił jej prawa do wypłaty jednorazowego odszkodowania w wysokości 20% uszczerbku na zdrowiu z tytułu wypadku przy pracy z dnia 6 sierpnia 1999 roku. W uzasadnieniu podniosła, że jej roszczenie dotyczy wypadku z dnia 15 listopada 2013 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, podnosząc że wypadek z dnia 15 listopada 2013 roku był bez związku z pracą, zaś odszkodowanie z tytułu uszczerbku w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 6 sierpnia 1999 roku powinno zostać wypłacone przez pracodawcę.

Na rozprawie w dniu 7 listopada 2016 roku powódka stwierdził, że jej wniosek o odszkodowanie do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dotyczył zdarzenia z dnia 15 listopada 2013 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 8 września 2015 roku ustalono 20% uszczerbek na zdrowiu spowodowany skutkami wypadku przy pracy z dnia 6 sierpnia 1999 roku, Lekarz Orzecznik ZUS wskazał, że określony orzeczeniem z dnia 14 lipca 2000 roku procentowy uszczerbek na zdrowiu wynoszący 20% nie uległ pogorszeniu.

Decyzja z dnia 28 września 2015 roku pozwany odmówił powódce prawa do wypłaty jednorazowego odszkodowania w związku z pogorszeniem stanu zdrowia spowodowanego skutkami wypadku przy pracy.

Od decyzji tej powódka wniosła odwołanie, które postanowieniem z dnia 25 listopada 2015 roku sygn. akt (...) Sąd Rejonowy w (...) odrzucił.

Na skutek zażalenia powódki na powyższe postanowienia Sąd Okręgowy w (...) postanowieniem z dnia 13 stycznia 2016 roku wydanym w sprawie sygn. akt (...) zażalenie oddalił. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy w (...) wskazał, że powódka może złożyć u strony pozwanej wniosek o przyznanie jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem z dnia 15 listopada 2013 roku.

W dniu 27 kwietnia 2016 roku powódka wystąpiła do strony pozwanej z wnioskiem o ponowne ustalenie procentowego uszczerbku na zdrowiu ze względu na pogorszenie stanu zdrowia, spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem z dnia 15 listopada 2013 roku.

Decyzja z dnia 2 czerwca 2016 roku pozwany odmówił powódce prawa do wypłaty jednorazowego odszkodowania w wysokości 20% uszczerbku na zdrowiu z tytułu wypadku przy pracy z dnia 6 sierpnia 1999 roku.

W sprawie wypadku z dnia 15 listopada 2013 roku nie było prowadzone postępowanie z uwagi na fakt, iż powódka w tym dniu doznała urazu poza pracą.

Dowód:

- akta ZUS – w załączeniu
- akta Sądu Rejonowego w (...) sygn. (...)
- pismo (...) Oddział w W. z dnia 5.09.2016 r . k. 15.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 12 ust. 2 Ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu będący następstwem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, który był podstawą przyznania jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 punktów procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego ustalone było to odszkodowanie.

Natomiast art. 49a ust. 1 powyżej cytowanej ustawy stanowi, że przepisy ustawy stosuje się do spraw o świadczenia z tytułu wypadków przy pracy, które nastąpiły począwszy od dnia 1 stycznia 2003 r. Dotyczy to także świadczeń z tytułu chorób zawodowych, jeżeli uszczerbek na zdrowiu spowodowany taką chorobą został stwierdzony po dniu 31 grudnia 2002 r., z zastrzeżeniem ust. 3. Do spraw o świadczenia z tytułu wypadków, które nastąpiły przed dniem 1 stycznia 2003 r., oraz z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego chorobą zawodową, a stwierdzonego przed tą datą, stosuje się przepisy obowiązujące w dniu, w którym nastąpił wypadek lub w którym stwierdzono uszczerbek na zdrowiu spowodowany chorobą zawodową (art. 49a ust. 2).

Natomiast art. 51 ust. 1 powyżej cytowanej ustawy stanowi, że osobom, którym przed dniem wejścia w życie ustawy wypłacono jednorazowe odszkodowanie, a po tym dniu nastąpiło pogorszenie ich stanu zdrowia, będące następstwem choroby zawodowej lub wypadku, z tytułu którego wypłacono już odszkodowanie, zwiększa się to odszkodowanie według zasad określonych w art. 12 ust. 2-4. Zakład wypłaca kwotę, o którą nastąpiło zwiększenie jednorazowego odszkodowania (art. 51 ust. 2).

Jak wynika z akt przedmiotowej sprawy, stan zdrowia powódki nie uległ pogorszeniu na skutek wypadku przy pracy z dnia 6 sierpnia 1999 roku, nie uległ również pogorszeniu uszczerbek na zdrowiu będący następstwem tego wypadku. Zdaniem Sądu pozwany słusznie odmówił powódce prawa do wypłaty jednorazowego odszkodowania w wysokości 20% uszczerbku na zdrowiu z tytułu wypadku przy pracy z dnia 6 sierpnia 1999 roku, a więc decyzja ta jest prawidłowa.

Ponadto wskazać należy, iż odwołanie powódki nie dotyczy wypadku przy pracy z dnia 6 sierpnia 1999 roku, lecz wypadku z dnia 15 listopada 2013 roku, co sama przyznała na rozprawie w dniu 7 listopada 2016 roku. Wskazać również należy, co jednoznacznie wynika z pisma pozwanej z dnia 5 września 2016 roku, że w sprawie wypadku z dnia 15 listopada 2013 roku nie było prowadzone postępowanie z uwagi na fakt, iż powódka w tym dniu doznała urazu poza pracą.

W obecnej sytuacji powódka może wystąpić z wnioskiem do pozwanego o wszczęcie postępowanie i wydanie decyzji odnośnie wypadku zaistniałego w dniu 15 listopada 2013 roku, bądź też skorzystać z uprawnienia wynikającego z art. 477 § 4 kpc, który stanowi, że jeżeli organ rentowy nie wydał decyzji w terminie dwóch miesięcy, licząc od dnia zgłoszenia roszczenia w sposób przepisany, odwołanie można wnieść w każdym czasie po upływie tego terminu.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalono (punkt I wyroku).

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. 102 kpc, (punkt II wyroku) bowiem powódka nie kwestionowała decyzji pozwanego, a jedynie fakt nie wydania przez organ rentowy decyzji odnośnie wypadku z dnia 15 listopada 2013 roku.